

דף קנו.

עין משפט א.ב.ג.ד.

או"ח סימן שכא סעיף יד

יג. אין מגבלין הרבה קמח קלי ק שמא יבא ללוש קמח שאינו קלי ר. ומותר לגבל קמח קלי ש מעט מעט ת.

יד. תבואה שלא הביאה שלישי וקלו אותה וטחנו אותה טחינה גסה הרי היא כחול א ונקראת שתיתא מותר לגבל ממנה בחומץ אפי' הרבה, והוא שזה יהיה רך אבל בקשה אסור שנראה כלש.

ואפי' ברך שמותר צריך לעשות בשינוי ב שנותן השתיתא ואח"כ נותן החומץ.

ק. ברייתא שבת קנ"ה וכו' יוסי ב"ר יהודה, הרי"ף והרא"ש והרמב"ם בפ' כ"א. ומה שהוסיף הרמ"א היינו נתינת מים טעות הוא דהשו"ע בסי' שכ"ד סעיף ג' מתיר בנתינת מים, וכאן הגיבול הוא מה שמערב ולש, כה"ח אות פ"ז מאחרונים. ר. הגם שבקמח קלי שקולין אותו בתחלה בתנור אין בו משום גיבול מ"מ אסור ללוש ממנו הרבה גזירה שמא יבא ללוש קמח שאינו קלוי שיש בו איסור תורה. ובקמח שאינו קלוי ללוש אפי' מעט מעט אסור, מ"א ס"ק י"ז, והיינו אפי' חיוב אם יש שיעור כגרוגרת, כה"ח אות פ"ט.

ש. ודס"ל לשו"ע דבנתינת מים לבד לקמח אינו חייב עד שיגבל וע"כ כשמשנה בגיבול במעט מעט מותר דהקלי לאו בר גיבול. מ"א ס"ק י"ח. אך כיון שמר"ן השו"ע בסי' שכ"ד סעיף ג' הביא סברת סה"ת דפוסק כרבי שבנתינת מים חייב יש לחוש לדבריהם, כה"ח אות צ'.

ת. משמע דאין חילוק בין בלילה רכה לעבה, אך בסעיף ט"ז לדעת הי"א צריך רכה וע"י שינוי, כה"ח אות צ"א.

א. רמב"ם בפ' ח' פסק דהמגבל בעפר הרי זה תולדת לש, ואין גיבול לא באפר ולא בחול הגס, ולא במורסן וכיוצא בהן. אבל הראב"ד חולק וכתב דבאפר בנתינת מים זהו גיבולו ומה שאמרו שלאו בר גיבול היינו שאינו מחוסר גיבול, וכ"כ התוס' בשבת דף י"ח ע"א. וכיון שזה דבר תורה קיי"ל לחומרא ח"א כלל י"ט אות א'.

ב. ודבט"ז ס"ק י"א כתב דקמח מצה אסור לערבו אפי' בכלילה רכה בסכין עם יין ועם מי דבש כיון שלא ידוע מה נותנים תחלה בחול א"א לעשות בו שינוי ואסור. ויש מתירין בזה בשינוי, כה"ח אות צ"ג.

וואסור להשתין על עפר וטיט משום גיבול, מ"א ס"ק י"ט, הגם שקיי"ל שאינו חייב עד שיגבל מ"מ אסור אם אין לו צורך בזה. מ"מ אם הוא במדבר שכל העפר כן והוצרך לזה יש להתיר דלא גזרו בזה כמו בשלג. כה"ח אות צ"ו.

וואסור לירוק הדם המילה לתוך העפר בשבת, ברכי יוסף ביו"ד סי' רס"ה אות ט"ז. כה"ח אות צ"ה.

דף קנו:

עין משפט א.

יו"ד סימן רמז סעיף ד

ה. ה. הצדקה דוחה הגזירות הרעות וברעב תציל ממות ג.

הגה: הצדקה מעשירה האדם, ואסור לנסות הקב"ה כי אם בדבר זה ד שנאמר "ובחנוני נא בזאת" וכו'.

הגה: וי"א דוקא בנתינת מעשר מותר לנסות הקב"ה ולא בשאר צדקה ה.

עין משפט ב.

או"ח סימן ב סעיף ו

ו. אסור לילך בקומה זקופה ו' ולא ילך ד' אמות בגילוי ראש ז', ויבדוק נקביו ח'.

ג. משבת קנ"ו ע"ב, וב"ב דף י' ע"א. וה"ה שמצילה משאר מיני מיתה ולא רק מרעב, ועוד מוסיפה לו אורך ימים כדאיתא בפ"ק דב"ב גבי בנימין הצדיק. ש"ך ס"ק ב'.

וכתב הרוקח בסי' רי"ז מה שפוסקין צדקה עבור המתים יש לכך אסמכתא וזה מועיל, אבל מה שנותנים עבור אדם רשע אינו מועיל. ועיין באו"ח סי' תרכ"א וברמ"א סוף סי' רמ"ט, ועיין בספר ראשון לציון מש"כ בסי' רמ"ט סעיף ט"ז ודו"ק.

ד. כמו שאמרו חז"ל עשר תעשר בשביל שתתעשר. ש"ך ס"ק ג'.

ה. ב"י וכתב דכך משמע מש"ס פ"ק דתענית דף ט' ע"א. והשל"ה הקדוש כתב דאסור לנסות אפי' במעשר כספים ועיין בגליון מהרש"א. ובספר ראשון לציון האריך להוכיח דגם בצדקה מותר לעשות דבר זה ולנסות ע"ש.

ו. אפי' בפחות מד' אמות, ט"ז ס"ק ד', אף דבגמ' איתא ד"א לאו דוקא דנקטו סתם הליכה. כה"ח אות י"ג.

ושיעור הזקיפה כל שלא יכול לראות למטה בסמוך לרגליו, ומ"מ לא יכוף קומתו או ראשו יותר מדאי אלא בכדי שיראה את הבא כנגדו בפניו בלי שיזקוף עניו למעלה, כה"ח אות ט"ו.

ז. וי"א דאינו אלא מידת חסידות אבל מדינא אין איסור בזה, כ"כ הב"ח מ"א ס"ק ו', ברכי יוסף אות ב'. אך לדעת הלבוש בסעיף ו' ועוד יש איסור מדינא בזה, כה"ח אות ט"ו. וממידת החסידות גם בפחות מד' אמות לא ילך בגילוי ראש, ואפי' ביושב יש להחמיר אם לא לצורך, כה"ח אות ט"ז. ובבית המרחץ אפי' מדת חסידות אין בו והיא חומרא יתירה, ברכי יוסף אות ה'.

ח. כתב השל"ה דמדת חסידות להיות ראשו מכוסה בלילה כמו ביום, כה"ח אות י"ח. ויש לזהר לכסות ראש הקטנים כדי שתהיה יראת שמים עליהם, מ"א ס"ק ו'.

כובעים מקש ארוג כעין נקבים וכן פאה נוכרית נחשבים לכסוי וכן מהני כסוי בידי ע"ג ראשו אפי' שלא מועיל לגבי הזכרת השם. כה"ח אות כ'.

ח. שמא יצטרך לנקביו בעת התפלה, והחיד"א כתב שיש סוד בדבר, כה"ח אות כ"א.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

הגה: **ויכסה כל גופו ט**, ולא ילך יחף י', וירגיל עצמו להתפנות בכל בוקר וערב
כי זה זריזות ונקיות.

עין משפט ג.ד. **או"ח סימן שכד סעיף ו ז**
עין לעיל דף קנה: עין משפט אות א..ב.ג.

ט. ולא ילבש בגדים יקרים שזה מביא לידי גאווה ולא פחותים מאוד או מלוכלכים
שלא יתבזה בעיני הבריות אלא ממוצעים ונקיים, חוץ מבגדי אשתו שיש לכבדה ולהלבישה
כרצונה, כה"ח אות כ"ב.
י. וימכור כל מה שיש לו ויקח מנעלים לרגליו, מ"א ס"ק ז' ואם עושה משום תשובה
מותר, כה"ח אות כ"ג.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com